

Erasmus van Rotterdam

LANG GELEDEN WOONDE er in Gouda een pastoor. De pastoor had geen vrouw, maar wel een werkster, Margaretha. Ze deed alles voor de pastoor: wassen, schoonmaken en eten koken. In de loop van de jaren werden de pastoor en zijn werkster een beetje verliefd op elkaar. En op een dag moest Margaretha tegen de pastoor zeggen: 'Ik denk dat ik een kind verwacht.' 'Dat is onmogelijk,' zei de pastoor. 'Een pastoor hoort geen vader te worden.' Voor Margaretha zat er niets anders op dan uit Gouda te vertrekken. Ze verhuisde naar Rotterdam. Daar werd Desiderius Erasmus geboren. De eerste vier jaar van zijn leven woonde Erasmus bij zijn moeder. Margaretha vond het moeilijk om alleen voor haar kind te zorgen. Ze wilde graag dat haar zoontje naar school ging om te leren lezen en schrijven. Maar ze had geen geld om de school te betalen. Daarom bracht ze hem naar een klooster. Daar groeide Erasmus op tussen de monniken. Elke ochtend moest hij vroeg opstaan, dan werd er gezongen en gebeden. Verbaasd keek Erasmus naar de monniken. Ze waren dik en lui en ze zongen vals. Erasmus dacht: zo wil ik later niet worden. In het klooster leerde Erasmus alles over God, de Vader, en over Zijn zoon Jezus, die was geboren om

de mensen te helpen. Hij hoorde ook de verhalen over Willibrord, Bonifatius en Liudger. En hij dacht: zo wil ik later wel worden, dan kan ik net als Willibrord, Bonifatius en Liudger op reis gaan. Gelukkig mocht Erasmus in de tuin van het klooster leren paardrijden. Al snel was hij een goed ruiter. Soms verhuisde Erasmus van het ene naar het andere klooster. Hij woonde in Gouda, Delft, Deventer en Utrecht. In Utrecht mocht hij meezingen in het kerkkoor. Op een dag kwam er een bisschop op bezoek in het klooster. Erasmus zei tegen de bisschop: 'Ik zou graag, net als u, op reis willen gaan.' 'Als je wilt, mag je met mij meegaan,' zei de bisschop. 'Ik ga naar Parijs.' Erasmus sprong een gat in de lucht. Eindelijk kwam zijn droom uit.

In Parijs kreeg Erasmus les van grote wijzen. Ze leerden hem dat mensen belangrijker zijn dan goden. Dat was voor Erasmus een nieuwe gedachte. Hij vond het jammer dat gewone mensen zoiets nooit te horen kregen. Toen Erasmus op een dag een bisschop ontmoette, zei hij: 'Het zou fijn zijn als gewone mensen ook de bijbel konden lezen. Ik ben van plan het verhaal

van Jezus in gewone woorden op te schrijven. Die verhalen breng ik naar een drukkerij, zodat er een boek van gemaakt kan worden. Dan kan iedereen lezen over het leven van Jezus.'

De bisschop schudde zijn hoofd. 'Nee,' zei hij, 'dat is geen goed idee. Je moet niet al onze geheimen verklappen.'

'Geheimen?' vroeg Erasmus verbaasd. 'Jullie willen dat de mensen in Jezus geloven, maar ze mogen er zelf niet over lezen? Dat is toch raar?' En weer ging Erasmus op reis. Hij ging naar Engeland en Italië. Nu leek hij echt op Willibrord, Bonifatius en Liudger. Maar hij deed niet zoals zij. Hij ging niet op weg om de mensen te vertellen over het geloof. Hij ging op reis om wijzer en wijzer te worden. En onderweg schreef hij zijn gedachten op. Hij schreef een boek dat hij *Lof der Zotheid* noemde. Hij schreef:

Monniken zijn dik en lui en hun gezang klinkt als ezels die balken. Bisschoppen doen wel of ze God zo belangrijk vinden, maar eigenlijk denken ze alleen maar aan zichzelf. Ze zouden eens wat meer aan de gewone mensen moeten denken. Die zijn veel belangrijker dan kloosters, kerken en bisschoppen. Bisschoppen denken alleen aan geld. De paus heeft meer geld dan de rijkste koning. Wat is dat voor een kerk? Ik ga liever om met zotten en met dwazen, die hebben meer verstand dan die zogenaamde kerkgeleerden. Zij noemen de gewone mensen domkoppen, maar ze zijn zelf zo dom als ezels. Leve de gekkigheid.

Erasmus werd de grootste geleerde die ons land heeft gekend.

Erasmus was altijd op reis. Hij woonde in veel verschillende landen. Nooit kwam hij meer naar Nederland, het land waar hij geboren was. Het laatste land waar hij woonde was Zwitserland. Hij stierf er toen hij zeventig jaar was. Toen kwam er een einde aan de reis van Erasmus van Rotterdam.

En zo... is het echt gebeurd.